

Sakimas sang

⊕ dansk da
III 3
☞ Kim Sandvad West
☞ Peris Wachukka
☞ Ursula Nafula

This work is licensed under a Creative Commons

☞ Kim Sandvad West
☞ Peris Wachukka
☞ Ursula Nafula

Sakimas sang

globalstorybooks.net

Global Storybooks

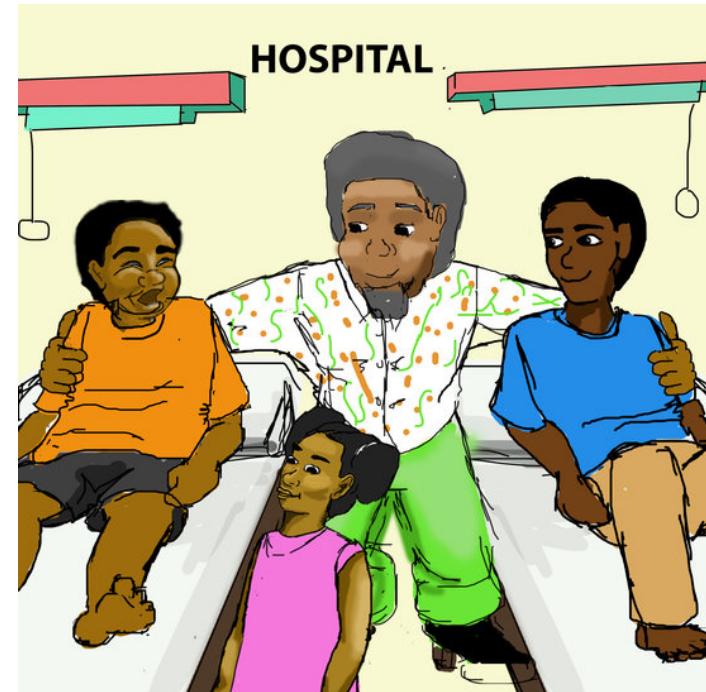

<https://creativecommons.org/licenses/by/4.0>
Attribution 4.0 International License.

Sakima boede med sine forældre og sin fire år gamle søster. De boede på en rig mands jord. Deres stråtækte hytte lå for enden af en række træer.

Den rige mand var glad for at se sin søn igen. Han belønnede Sakima for at have trøstet ham. Han bragte sin søn og Sakima til hospitalet, så Sakima kunne få sit syn tilbage.

Da Sakima var tre år gammel, blev
han syg og mistede sit syn. Sakima
var en begavet dreng.

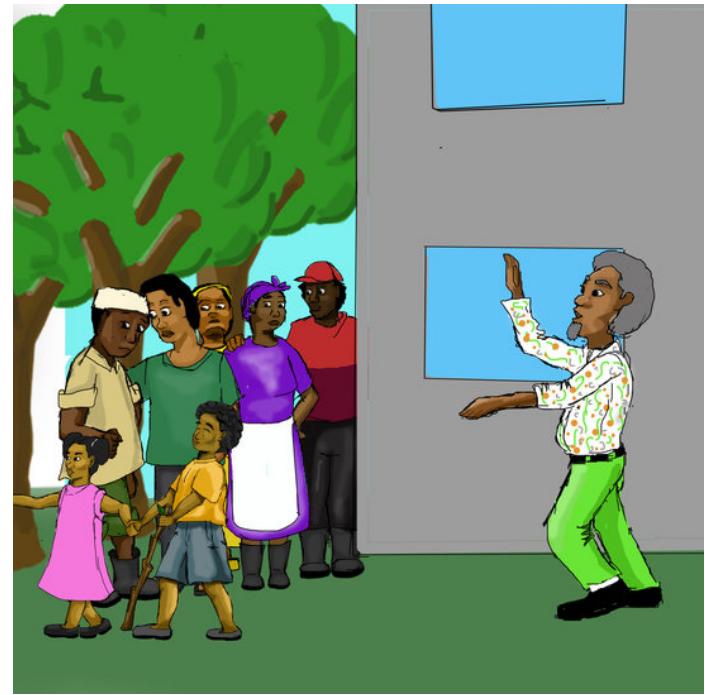

I samme øjeblik kom to mænd
gående med nogen på en bære. De
havde fundet den rige mand sørn
banket og efterladt ved siden af
vejen.

Sakima gjorde mange ting, som andre drenge på seks år ikke gjorde. For eksempel kunne han sidde sammen med de ældre i landsbyen og diskutere vigtige ting.

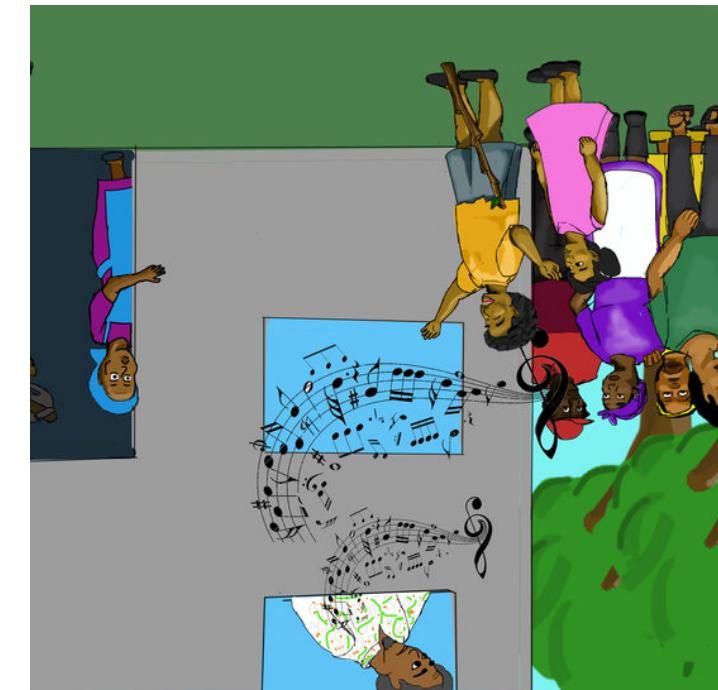

Sakima sang sin sang færdig og vendte sig om for at gå. Men den rige mand skyndte sig ud og sagde: "Vær sød at synge igen."

Sakimås forældre arbejdede i den
rigé mands hus. De tog hjæmme fra
tidligt om morgenen og kom hjem
sent om aftenen. Sakima var alene
med sin lillebror.

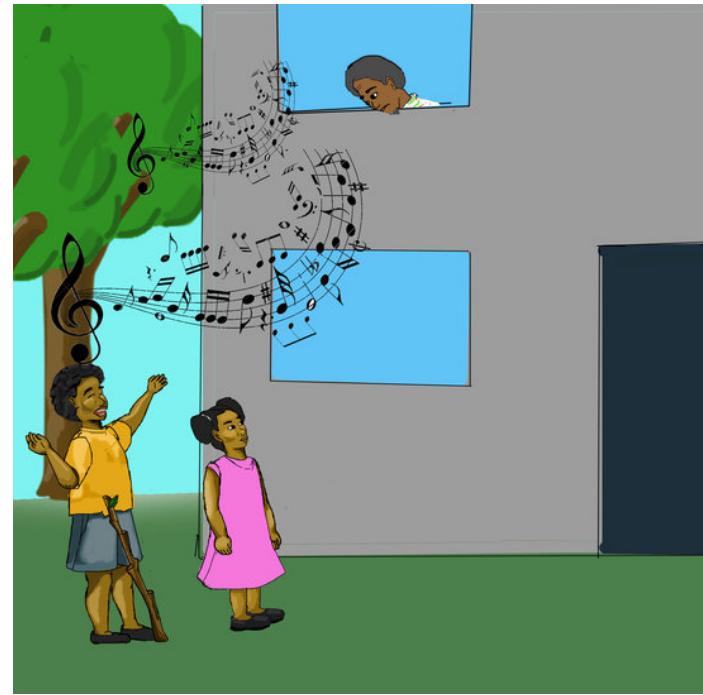

Arbejdrene stoppede med at
arbejde. De lyttede til Sakimas
smukke sang. Men en mand sagde:
„Ingen har Kunnet trøste chefen.
Trolle denne blinde dreng, at han kan
trøste ham?“

Sakima elskede at synge sange. En dag spurgte hans mor ham: "Hvor lærer du disse sange fra, Sakima?"

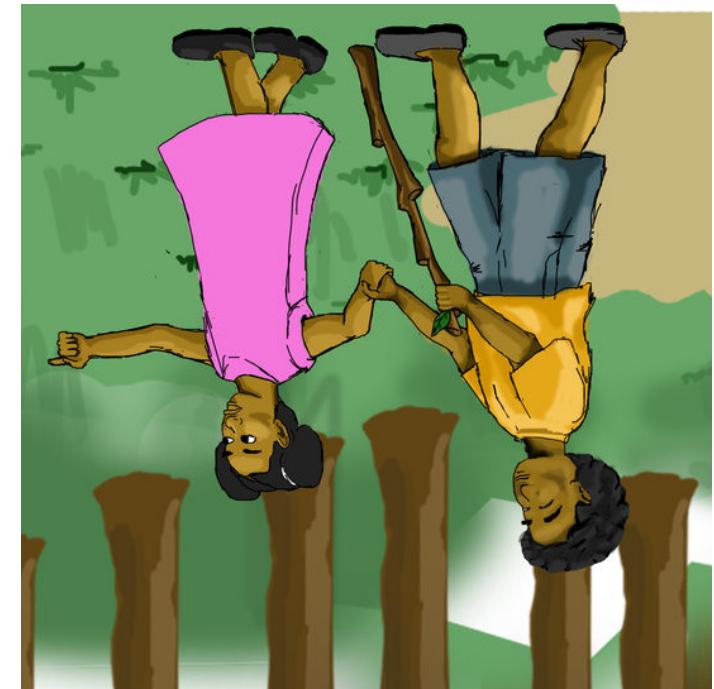

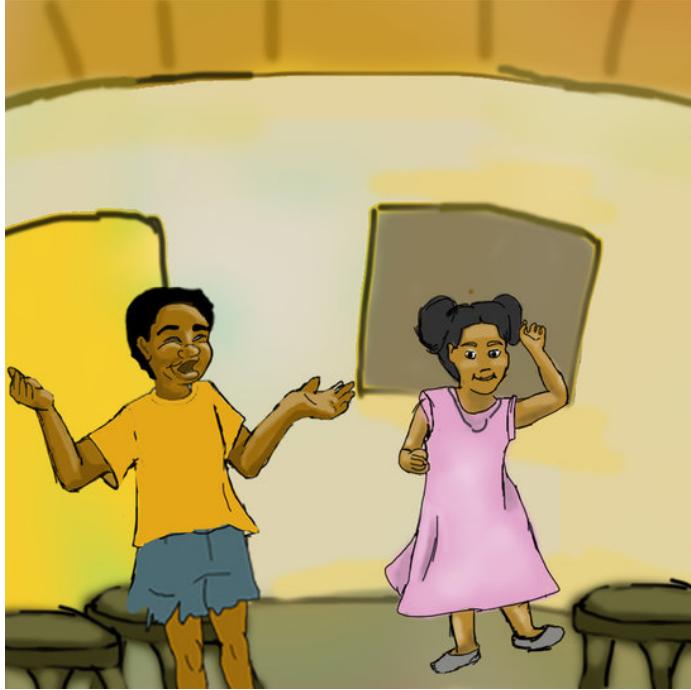
Han stod under et stort vindue og begyndte at synge sin yndlingssang. Langsomt kom den rige mands hoved til syne i det store vindue.

Sakima svarede: „De kommer bare,
moder. Jeg hører dem i mit hoved,
og så synge jeg.“

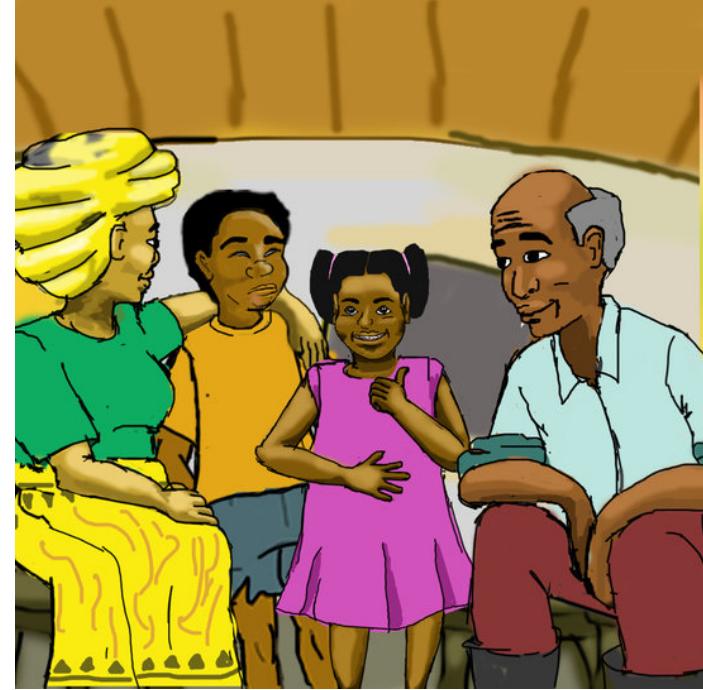

Næste dag bad Sakima sin
lillesøster om at vise ham til den
rigé mands hus.

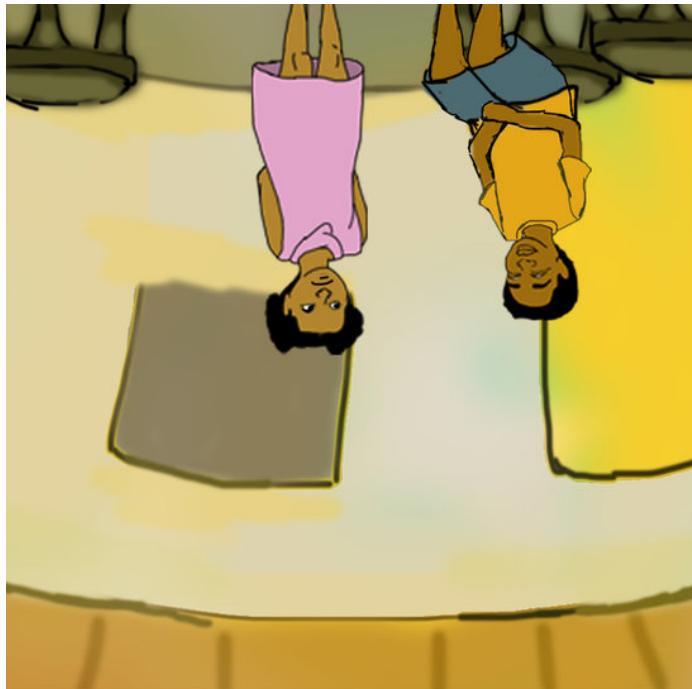

Sakima kunne godt lide at synge for sin lilleøster, især hvis hun var sulten. Hans søster lyttede, når han sang sin yndlingssang. Hun vuggede i takt til den beroligende musik.

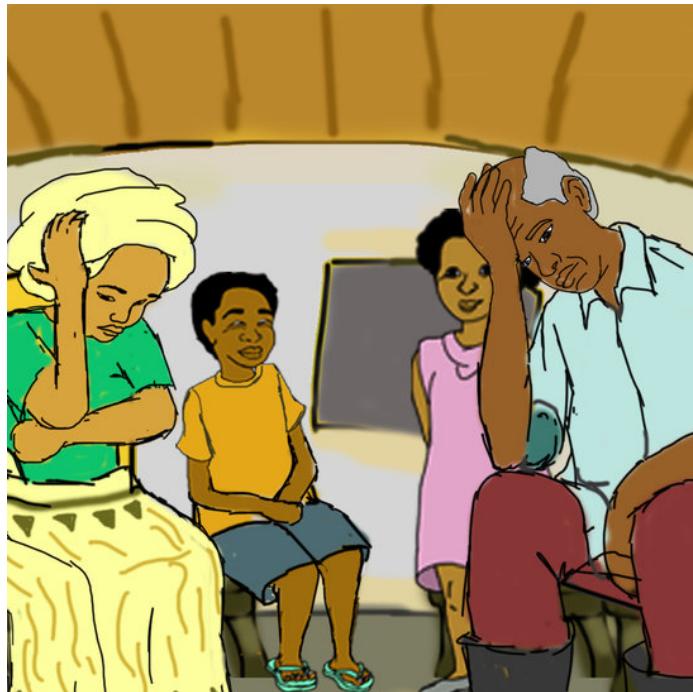
Sakima gav dog ikke op. Hans lilleøster støttede ham. Hun sagde: "Sakimas sange beroliger mig, når jeg er sulten. De vil også berolige den rige mand."

„Kan du syngε den igεn og igεn,
Sakima?“ bad han søster ham.
Sakima gjorde, som hun sagde, og
sang den igεn og igεn.

„Jeg kan syngε for ham. Måske
bliver han glad igεn,“ sagde Sakima
til sine forældre. Men hans forældre
afviste ham. „Han er meget rig. Du
er bare en blind dreng. Trod u, din
sang kan hjælpe ham?“

En aften da hans forældre kom hjem, var de meget stille. Sakima vidste, at der var noget galt.

"Hvad er der galt, moder, fader!"
spurgte Sakima. Sakima fandt ud af,
at den rige mands søn var
forsvundet. Manden var meget ked
af det og ensom.